

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

«Και ιάθη η θυγάτηρ αυτής από της ώρας εκείνης»

Ο Ιησούς Χριστός ήταν γνωστός όχι μόνο στους Ιουδαίους, αλλά και στους ειδωλολάτρες. Στο σημερινό Ευαγγέλιο παρουσιάζεται και η αλληγορική εικόνα οι μεν Ιουδαίοι να παρομοιάζονται με παιδιά που τρώγουν τον άρτο, ενώ οι άλλοι με κυνάρια που χορταίνουν με τα ψίχουλα «από της τραπέζης των κυρίων αυτών» (Ματθ. 15,27). Οι Ιουδαίοι ήταν προορισμένοι να φάγουν όλο τον άρτο, δηλ. τις ευεργεσίες του Θεού, ενώ οι ειδωλολάτρες «την μερικήν ευεργεσίαν», όπως παρατηρεί ο ιερός Θεοφύλακτος. Ο Χριστός, όμως, θεραπεύει όλο τον κόσμο, Ιουδαίους και Εθνικούς, γιατί είναι Πατέρας όλων. Ας δούμε πως θεράπευε τους ανθρώπους ο Κύριος.

Στις θεραπείες των ανθρώπων απαιτούσε την πίστη τους

Πρώτα – πρώτα απαιτούσε από τους ανθρώπους να επιδείξουν την πίστη τους. Δεν έκανε θαύματα με τρόπους μαγικούς. Δεν ήταν θαυματουργός. Μόνον εάν ήταν φανερή η πίστη των ανθρώπων, τότε δεν έκανε ερωτήσεις. Π.χ. Τον πατέρα του δαιμονιζομένου τον υπέβαλε σε δοκιμασία πίστεως: «Εί δύνασαι πιστεύσαι, πάντα δυνατά τω πιστεύοντι» (Μαρκ. 9,23). Αντίθετα, για τον πολλαπλασιασμό των άρτων δε διερεύνησε την πίστη των ανθρώπων. Η μεγάλη ταλαιπωρία, για να πάνε στην έρημο να τον ακούσουν, δείχνει την πίστη τους. Δεν έκανε θαύματα και θεραπείες αυτόκλητος. Έπρεπε επίμονα να το ζητήσει κάποιος, όπως η Χαναναία. Μερικές φορές πήγαινε ο ίδιος από ευσπλαχνία στους ανθρώπους, όταν ήταν ανήμποροι και πολύ στεναχωρημένοι, όπως στα Γάδαρα ή στην περίπτωση της χήρας της Ναίν.

Θεράπευε τους ανθρώπους με ποικίλους τρόπους

Πράγματι θεράπευε με ένα πλήθος τρόπων. Αλλοτε ακουμπούσε τα χέρια Του επάνω και με τα λόγια Του θεράπευε τις ασθένειες. Αναφέρουμε την περίπτωση ενός λεπρού: «εκτείνας την χείρα ήψατο αυτού και λέγει αυτώ θέλω, καθαρίσθητι. Και ειπόντος αυτού ευθέως απήλθεν απ' αυτού η λέπρα και εκαθαρίσθη» (Μαρκ. 1, 41-42). Σε άλλον έβαλε τα δάκτυλά Του στ' αφτιά του και αφού έφτυσε, έκανε πηλό και τον έβαλε στη γλώσσα του και αμέσως άνοιξαν τα αφτιά και λάλησε η γλώσσα (Μαρκ. 7,33). Άλλους τους θεράπευσε ανάλογα με την επιθυμία που είχαν, όπως την αιμορροούσα (όπ.π. 5, 25-34) κι άλλους από μακρινή απόσταση, όπως το δούλο του εκατοντάρχου (Ματθ. 8, 5-13), άλλον με προσευχή, όπως το Λάζαρο (Ιωάν. 11,41). Ο ιερός Χρυσόστομος γράφει πως ο καθένας «ώς επίστευε και την θεραπείαν ελάμβανε».

Ο Χριστός ευεργετεί τους πιστούς ανθρώπους

Βλέπουμε πως ο Χριστός δεν ήταν ένας δημεγέρτης ή δημαγωγός αλλ' ένας πατέρας, που ήθελε να ευεργετήσει τους ανθρώπους και να διδάξει τη Βασιλεία του. Ο τρόπος, με τον οποίο θεράπευε τους ανθρώπους, πρέπει να γίνει υπόδειγμα για μας και στην πίστη και στη συμπεριφορά. Πολλοί από μας προσεγγίζουμε τον Ιησού με ψυχρότητα και αδιαφορία. Ζητάμε απ' Αυτόν πράγματα, που δεν τα πιστεύουμε. Δεν έχουμε σταθερή πίστη πως μπορεί να μας τα χαρίσει. Έχουμε, βλέπετε περισσότερο, για να πούμε ένα παράδειγμα, εμπιστοσύνη στα ψυχοφάρμακα παρά στη χάρη του Θεού, όταν πρόκειται για την ειρήνη μας. Περισσότερο εμπιστευόμαστε έναν άθεο επιστήμονα παρά τον πνευματικό για προσωπικά μας ζητήματα. Ακόμη και το θειότατο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, όταν δεν το πιστεύουμε ακράδαντα, δεν ενεργεί μέσα μας μαγικά. Μένει ανενεργητο.

Επίσης ο Κύριος πραγματοποιεί τις επιθυμίες μας, όταν δεν έρχονται σε αντίθεση με τις εντολές Του. Άνομες διεκδικήσεις, ποταπά πάθη, αιτήματα αμαρτωλά δε θα τα πραγματοποιήσει ποτέ ο Χριστός, γιατί δεν είναι «αμαρτίας διάκονος» (Γαλ. 2,17).

Αδελφοί μου,

αν θέλουμε να ευεργετηθούμε απ' τον Θεό και να βιώσουμε τη χάρη Του, ας Τον προσεγγίσουμε με απόλυτη εμπιστοσύνη στο πρόσωπο Του. Αμήν.

Αρχιμ. Ι. Δ. Φ.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιε' 21-28)

Μεγάλη πίστη και άμεση θεραπεία

Τω καιρώ εκείνω εξήλθεν εις τα μέρη Τύρου και Σιδώνας. Και ιδού, γυνή Χαναanaία από των ορίων εκείνων εξελθούσα, εκραύγασεν αυτώ λέγουσα Ελέησον με Κύριε, υιέ Δαυίδ η θυγάτηρ μου κακώς δαιμονίζεται. Ο δε ουκ απεκρίθη αυτή λόγον. Και προσελθόντες οι Μαθηταί αυτού, ηρώτων αυτόν, λέγοντες Απόλυσσον αυτήν, ότι κραζει όπισθεν ημών. Ο δε αποκριθείς, είπεν Ουκ απεστάλην ει μη εις τα πρόβατα τα απολωλότα οίκου Ισραήλ. Η δε ελθούσα προσεκύνησεν αυτώ λέγουσα Κύριε, βοήθει μοι. Ο δε αποκριθείς είπεν Ουκ έστι καλόν λαβείν τον άρτον των τέκνων, και βαλείν τοις κυναρίοις. Η δε είπε Ναι, Κύριε και γαρ τα κυνάρια εσθίει από των ψιχιών των πιπτόντων από της τραπέζης των κυριών αυτών. Τότε αποκριθείς ο Ιησούς, είπεν αυτή. Ω γύναι, μεγάλη σου η πίστις! Γενηθήτω σοι ως θέλεις. **Και ιάθη η θυγάτηρ αυτής, από της ώρας εκείνης.**

Μετάφραση της Ευαγγελικής περικοπής

Εκείνο τον καιρό ο Ιησούς αναχώρησε στα μέρη της Τύρου και της Σιδώνας. Και μία γυναίκα Χαναanaία από την περιοχή εκείνη βγήκε και φώναζε, «Ελέησέ με, Κύριε, υιέ του Δαβίδ. Η κόρη μου βασανίζεται από δαιμόνιο». Αυτός όμως δεν αποκρίθηκε ούτε λέξη. Και ήλθαν οι μαθητές Του και Του έλεγαν, «Διώξ' την, διότι φωνάζει από πίσω μας». Αυτός αποκρίθηκε «Δεν είμαι σταλμένος παρά στα πρόβατα τα χαμένα της γενιάς του Ισραήλ». Αυτή, αφού τον πλησίασε, τον προσκυνούσε και έλεγε «Κύριε, βοήθησέ με». Εκείνος της αποκρίθηκε «Δεν είναι σωστό να πάρω το ψωμί των παιδιών και να το ρίξω στα σκυλιά». Αυτή είπε «Ναι, Κύριε, αλλά και τα σκυλιά τρώγουν από τα ψίχουλα, που πέφτουν από το τρεπέζι των κυριών τους». Τότε ο Ιησούς της αποκρίθηκε «Ω γυναίκα, μεγάλη είναι η πίστη σου ας σου γίνει όπως θέλεις». **Και θεραπεύτηκε η θυγατέρα της από την ώρα εκείνη.**